

УДК: 37.091.2:101.1

DOI: 10.26697/ijes.2018.3-4.14

Філософії освіти для сфери туризму

Доцент **Радіонова Людмила¹**, доцент **Радіонова Ольга¹**

¹ Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова, Україна

Резюме

Вступ:

Навчальна програма підготовки фахівців у вузах нашої країни для сфери туризму є у вигляді системи, яка утворена зі спеціальних, орієнтованих на галузь туризму широкого кола курсів і дисциплін. В ході розвитку туристської галузі формуються нові вимоги до фахівців, звідси виникає необхідність створення цілісної освітньої програми, що забезпечує фундаментальність підготовки з міждисциплінарним характером професійної діяльності. Серед основних напрямків розвитку, визначених концепцією модернізації української освіти, особливо виділене завдання підготовки кваліфікованого працівника, готового до постійного професійного росту, соціальної й професійної мобільності.

Методи:

Методи дослідження: діалектичний, системний та ціннісний.

Результати:

Не можна обмежуватися тільки підготовкою студента до професійної діяльності, потрібно розвинути в нього певні духовні якості, необхідні для морального становлення інтелектуала. Сьогодні вузівська філософія нерідко відрізняється профанним змістом духовності, в той час як ґрунтовне і серйозне міркування над цим, на наш погляд, становить серцевину її завдань.

В історії людства значимість духовності усвідомлювалася завжди історично, причому найбільш ясно у відповідь на кризові моменти розвитку культури й суспільства. Разом з тим, у цій усвідомленні можна виділити деякі наскрізні архетипи думки: духовність зв'язувалася із присутністю у світі й людині якогось надмірного й надіндивідуального початку, надприродного й надчуттєвого. Останнє привносило до життя сакральність істини, красу, добро, це і об'єднувало людей в творенні, створенні буття. Духовність і є онтологічне “збирання” людини. Ще у філософії античності цей архетип так чи інакше осмислюється в різних трактуваннях “нуса”, “пневми”, насамперед у Анаксагора, Платона, Аристотеля, неоплатоників.

Християнство сформувало культуру виховання людського в людині, його піднесення (порятунку) в причетності до вічних, нетлінних, священних цінностей.

Починаючи з Нового часу, відбувається переосмислення духовності з позицій

філософського раціоналізму. Раціоналізація колишніх сакральних смислів супроводжувалася прагненням вибудувати людський розум по образу науки, процесами секуляризації суспільства. Місце християнських символів “Град Божий” і “Град Земний” займають “план природи” і “план культури”. Культура як цілісна програма діяльності й розвитку людини в історії стає справою розшифрування в багатьох наступних філософських концепціях. Культура як людський історичний утвір поступово завойовує визнання як єдине джерело духовності людей, її важкого перевідтворення й просторового розширення на кожному новому історичному етапі. Такі, наприклад, міркування про зміст історії К. Ясперса. Ліберальний проект, який випробувало останнім часом західне суспільство, з його пріоритетом автономного індивідуалістичного початку, упором на цілераціональність, продуктивність науки поза мораллю, соціальну інженерію, заново повертає до цієї споконвічної теми. Духовність, воля й відповідальність – це три екзистенціала людського існування. Духовність людини – це не просто його характеристика, а онтологічний смисл.

Висновки:

В цьому змісті духовність піднімає людину над повсякденністю, утилітарними потребами й егоїстичними інтересами й цінностями. Щоб стати інтелектом у справжньому змісті слова, потрібна духовність, що виховується у творчій пізнавальній праці й спілкуванні, що і прищеплює норми самообмеження, самодисципліни, відповідальності та моралі безвідносно до професійної спеціалізації. Вища школа, щоб залишатися такою, не повинна загубити значення провідника духовного зв'язку людини з культурною спадщиною.

Інформація про авторів:

Радіонова Людмила Олексіївна – кандидат філософських наук, доцент, доцент кафедри філософії і політології, Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова, Харків, Україна.

Наукові інтереси: філософія освіти, урбанізація.

Радіонова Ольга Миколаївна – кандидат економічних наук, доцент кафедри туризму і готельного господарства, Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова, Харків, Україна.

Наукові інтереси: івент-технології в туристській галузі.

Автор-Кореспондент:

Радіонова Людмила Олексіївна

Email Автора-Кореспондента:

sociopolis@ukr.net